

[Aksel Larsen.]

gamle Priser vil blive fastholdt eller Priserne vil stige.

Af disse Grunde kan vi ikke medvirke til at fremme Lovforslagene, som de bliver formuleret, naar Flertallets Ændringsforslag vedtages. Vi kan heller ikke medvirke til disse Ændringsforslags Fremme. Naturligvis er det et Fremskridt, om end uhyre beskedent, at man dog ikke vil sætte Smørprisen op til 5 Kr., men nøjes med 4 Kr. 80 Øre, og foretage noget tilsvarende for Flæskeprisens Vedkommende, men vi anser ogsaa den Pris, som Flertallet er kommet til, for at være for høj og kan derfor ikke stemme for den. Vi maa lade Partierne selv om at klare disse og visse andre af deres Ændringsforslag, medens vi naturligvis vil stemme imod de Ændringsforslag, der tilsigter at sætte Priserne paa Hjemmemarkedet i Vejret.

Hvad Dækningslovene angaar, kommer de jo til Behandling senere i Dag, og jeg vil derom kun sige, at vi har ikke deltaget i nogen Forhandling om den Udformning, de har faaet. Vi har ingen Sympati for dem, dels fordi de drejer sig om Forbrugsafgifter, dels fordi Pengene gaar til et daarligt Formaal. Hvis man vil spørge os, hvad vi vilde gøre for at anvise Dækning, saa vilde jeg svare: Det har vi givet Besked om i Udvalget, da man spurgte os. Vi har sagt, at vi er klar over, at ogsaa vore Forslag vilde medføre Udgifter, en 70—80 Mill. Kr., og dem kunde vi tænke os at dække ved, at der blev udskrevet, om jeg maa udtrykke mig populært, ekstra 10 pCt. af Æengangsskatten paa Formuestigninger. Formuestigningsafgiften er kalkuleret til at skulle give 800 Mill. Kr., og hvis man udskriver 10 pCt. ekstra og bestemmer, at disse skal gaa ind i Statskassen til Dækning af Udgifterne ved Landbrugsordningen, har man de Penge, man har Brug for. Da den højtærede Finansminister selv oprindelig kunde tænke sig, men desværre er gaaet bort fra det, at udskrive ekstra 5 pCt. af den allerede paalignede Statsskat, saa maa det derigen-nem principielt være fastslaaet, at man kan foretage noget saadant, og den mest retfærdige Maade at klare Udgifterne paa vil være at tage Pengene fra dem, hvis Formuer er vokset under Krigen og Besættelsen.

Naar Forslagene kommer til endelig Behandling i Tinget, kan vi ikke medvirke til deres Fremme, hvis de faar den Formulering, man maa antage, efter at et Flertal i Udvalget og i Tinget er enedes om nogle Ændringsforslag til dem. Jeg er af den Opfattelse, at det i alle Henseender er ulykke-

ligt, at man giver Landbrugerne saadanne Priser for deres Produktion. Jeg anser det for ulykkeligt, at man vænner Landbruget til at leve ved Tilskud, og det er dobbelt ulykkeligt, naar disse Tilskud absolut ikke er nødvendige. Jeg anser det for ulykkeligt, at man skruer Prisniveauet op. Jeg anser det for ulykkeligt, at man skaber Bitterhed imellem Land og By, og at man tvinger Arbejderne og andre fastlønnede og lige-stillede til at sige: Naar Staten optræder paa den Maade, saa maa vi jo ogsaa have Dækning for vore forøgede Udgifter. Her kommer Staten og siger: Vi maa sørge for, at Landbrugerne faar Dækning for deres forøgede Udgifter. Jamen, har Staten da ikke samme Pligter over for andre Befolkningsgrupper? Det hele er en ulykkelig Udvikling, og hvis der ikke snart ændres Signaler her i Landet, saa ved jeg ikke, hvorledes man skal undgaa at drive ud i Inflation og i de vildeste politiske Kampe mellem forskellige Befolkningsgrupper. Hele Misèren stammer, saa vidt jeg kan bedømme det, fra den ulykkelige Misforstaaelse, der skete i Efteraaret, da vi fik en Mindretalsregering. Men herom har jeg sagt mit Partis Mening saa ofte, at jeg ikke behøver at gentage det her. Jeg haaber dog, at det, vi her oplever, bliver det sidste af den Art.

Jørgen Jørgensen: Formaalet med Landbrugsordningen har hele Tiden været at skabe et stabilt Prisgrundlag, som kunde opfordre til størst mulig Produktion, til den bedst mulige Udnyttelse af alle foreliggende Muligheder, saa der kunde blive en stor Eksport. Dette er i Dag livsvigtigt for hele Befolkningen. Vi har stort set ikke andet at købe for i Udlandet end de Eksportvarer, Landbruget fremstiller, og Landbrugsproduktionen er derfor i denne Situation Udgangspunkt for hele det øvrige Erhvervsliv: det er for den, Indkøbsmulighederne skal tilvejebringes, og derfor er Landbrugsproduktionen ikke alene et Problem for Landbrugets, men for hele Befolkningens Økonomi.

Foruden dette at anspore til størst mulig Produktion maatte det ogsaa være et Hovedformaal, at Ordningen ikke kom til at medføre saa tyngende Skattebyrder, at de var uoverkommelige for Befolkningen, eller at de kunde virke hemmende paa det øvrige Erhvervslivs Arbejds muligheder.

Begge disse Formaal finder jeg opfyldt i de Forslag, som Flertallet er samledes om, og som jeg anbefaler til Vedtagelse.

De Priser, der var foreslaaet til Landbruget for Smør og Flæsk, er sat lidt ned,